

തിലോത്തമ

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

തിലോത്തമ

ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

താളിലക്കം

2020

പേര്: തിലോത്തമ

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: ഖണ്ഡകാവ്യം

രചന: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വികിപ്പീഡിയ.

തിലോത്തമ - ഖണ്ഡകാവ്യം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

അല്പ-ചായങ്ങൾ ചേർത്തു ചാലിച്ച-
തല്ല, നിന്നെ ഞാ, നോമലേ!
ആകയില്ലൊരു ഇലികയ്ക്കുമി
നാകസൗഭഗം പുശുവാൻ.
ചിത്രമല്ല, ചിരന്തനമാ, മ-
ച്ചിത്പ്രകാശശ്രീയാണു നീ!
മിത്ഥ്യയ, ല്ലനവദ്യമാമൊരു
സത്യവിഗ്രഹമാണു നീ!

നിർമ്മലേ, ദേവി, നീയൊരുവെറും
നിർമ്മിതിയാവുന്നങ്ങനെ?
ശുഷ്കഭാവനയ്ക്കോമലേ, ഹാ, നിൻ
സർഗ്ഗചൈതന്യവിസ്തൃയം.
ചിത്രണംചെയ്യാനാവുമോ?-ലോകം
വിശ്വസിക്കുമോ ചൊല്ലിയാൽ?
അല്പ-ചായങ്ങൾ ചേർത്തു ചാലിച്ച-
തല്ല, നിന്നെ ഞാ, നോമലേ!

നന്ദനാരാമവീഥികൾ വെടി-
ഞ്ഞെത്തിനിങ്ങോട്ടു പോന്നു നീ?
ഞാനൊരു വെറും ചിത്രകാരന
പ്രാണസൗന്ദര്യയാചകൻ.
ജ്ഞാനണ്ഡാരശൂന്യനാകല-
മാനസൻ, പ്രണയാലസൻ.
പാവനാദർശലോലുപൻ, വെറും
ഭാവനാമാത്രജീവിതൻ!
എന്നെയോ വന്നനുഗഹിച്ചു നീ
വിണ്ണിൻ വാടാവെളിച്ചമേ!

ഹർഷമേ, രോമഹർഷമേ, സുതാ-

വർഷമേ, നിൻ സമാഗമം,
 ശൂന്യമായൊരിജീവിതപാത്രം
 പൂർണ്ണമാക്കുമിസ്സന്ധ്യയിൽ,
 മായണം, ക്ഷണചഞ്ചലോജ്ജ്വല-
 മായികമാമിപ്പാഴ്നിഴൽ!
 പൊൻചിറകു വിരിച്ചു വാടാത്ത
 പുഞ്ചിരിതൻ കിനാവുകൾ
 സഞ്ചിതോന്മദം സന്തതം ചുറ്റും
 സഞ്ചരിക്കുമാറങ്ങനെ,
 നിത്യതതൻ നികഞ്ജകത്തി,ലി-
 ക്കുറുത്തു വികസിക്കണം!
 ഇല്ലെനിക്കൊന്നുമില്ല, ലോകത്തിൽ
 വല്ലതുമിനി നേടുവാൻ!

നിർമ്മലമാ, മീ യൗവനത്തിലു-
 ള്ളൻ മധുരപ്രതീക്ഷകൾ;
 പ്രേമധാരയിൽ വീണു മുങ്ങിയ
 കോമളങ്ങളാമാശകൾ;
 ഗാനചിന്തകളാർദ്രമാക്കിയ
 മാനസത്തിൻ തുടിപ്പുകൾ;
 ശുദ്ധികൊണ്ടു നിറമ്പിടിച്ചോ,രൻ
 മുഖസങ്കല്പലീലകൾ;
 അസ്മദശ്രൂക്കൾ കാട്ടിയോരാത്മ-
 വിസ്മൃതിതൻ കിനാവുകൾ;
 ഉദ്യുതോൽപ്പളകോൽക്കടങ്ങളാം
 മദ്ദികാരലഹരികൾ;
 ഗർവ്വഹീനമെൻ ജീവിതത്തിലെ-
 സ്സർവസദ്ഗുണരശ്മികൾ;-
 എന്തിവയെല്ലാമൊന്നുചേർന്നൊരു
 പൊന്നാടലെടുത്തതു കിരി,
 ദേവലോകത്തു ചെന്നതു ദിവ്യ-
 ജീവചൈതന്യം നേടുകിൽ,
 നിന്നഴകിൻ നിഴലുപോ, ലതു

നിന്നിടാമെൻ തിലോത്തമേ!

അത്രമാത്രമനൗലയാം നിന്റെ
 ചിത്രമേവം രചിക്കുവാൻ.
 മൽകലാപ്രേമമിത്രകാലവും.
 ദുഃഖമൂർച്ഛയിൽ നിൽക്കിലും.
 സ്വപ്നമേ, വന്നീലിന്നോളം, സ്വർഗ്ഗ-
 കൽപകത്തണൽ വിട്ടു നീ!
 ഇന്നെന്നിക്കെന്റെ ജന്മസാഹചര്യം
 തന്നെ നീ, ദിവ്യചാരി മേ!
 ഇന്നൊരദ്ഭുതസിദ്ധിയാക്കി നീ
 മന്നിലെൻ ശൃഷ്ടജീവിതം!
 അദ്യുദയക്കൊടുമുടിത്തുഞ്ചി
 മജ്ജയക്കൊടി നാട്ടി നീ!
 ഇല്ലെന്നിക്കൊന്നുമില്ല, ലോകത്തിൽ
 വല്ലഭമിനി നേടുവാൻ!

ഇത്രനാളുമിജ്ജീവിതത്തിലെ
 മൃത്യുവെന്തെന്നറിഞ്ഞു ഞാൻ.
 മായികസ്വപ്നനിർവൃതിയുടെ
 മാധുരിയാസ്വദിച്ചു ഞാൻ.
 ആകയാ,ലാ യഥാർത്ഥമൃത്യുവെൻ
 ലോകജീവിതം മാഴ്ക്കിൽ.
 അച്ചിദാനന്ദമിന്നിതിനേക്കാ-
 ഒളത്ര കാമ്യമായ് തോന്നിടാം!

മൽകലാപ്രണയത്തിനു നേടാ-
 നൊക്കുകില്ലിതിൻ മീതെയായ്,
 മറ്റൊരു നിധി, നീണ്ട ജീവിത-
 മെത്രമാത്രം ശ്രമിക്കിലും!
 ജന്മവാസനകൊണ്ടു നേടിയൊ-
 രമ്മഹനീയ പാടവാ,
 ചിത്രതല്ലജമൊന്നിനാലൊരു

നിത്യജീവിതമേകി മേ!
 ഹാ, മരിക്കിലും ഞാൻ മരിക്കുകി-
 ല്ലോമലാളേ, നീ കാരണം!
 വിസ്തൃതമാമീ വിശ്വരംഗത്തിൽ
 വിസ്തൃയാസ്വദേ, നിന്നെ ഞാൻ.
 എന്നെന്നേക്കുമായ് വിട്ടുപോകിലും
 നിന്നിലെന്നെന്നും നിന്നിടും!
 മഞ്ജുവിഗഹേ, ഞാനൊരു വെറും
 മന്ദഭാഗ്യനാണെങ്കിലും;
 വിദ്രുമോജ്ജ്വലേ, ഞാനൊരു വെറും
 വിത്തശൂന്യനാണെങ്കിലും;
 ഭദ്രദീപികേ, ഞാനൊരുവെറും
 ക്ഷുദ്രജീവിയാണെങ്കിലും;
 എന്നൊരുനാളുമാവുകില്ലിനി
 മന്നിനെനെ മറക്കുവാൻ!

കേവലസ്വപ്നമാത്രമാകുമി-
 ജ്ജീവിതം നീണ്ടുനിൽക്കുകിൽ;
 മേലിലും വലിച്ചിടുമാശ, യെൻ
 പേലവമാം മനസ്സിനെ.
 മന്നിലെങ്ങും തെളിഞ്ഞിടുമോരോ
 മഞ്ജിമയെപ്പുണരുവാൻ
 ആകയില്ലെന്നിടുന്നൊൽ,
 മറ്റൊരുനാകസൗഭഗമീവിധം.
 ചിത്രണം ചെയ്യാൻ മേലി, ലാകയാ-
 ലിക്ഷണം ഞാൻ മരിക്കണം!
 പാവനേ, നിന്റെ മൂന്നി, ലിന്നെന്റെ
 ജീവിതസ്വപ്നം മായണം!-
 എങ്കിൽ, മന്നിനെെന്നെന്നും ഞാനൊരു
 പൊൻകിനാവായിത്തീർന്നിടും!
 മാമകാമലജീവിതമൊരു
 രോമഹർഷമായ് വാഴ്ന്നിടും! ...

മത്സരികൾ തളർന്നിടുന്നു,-ഹാ!
 മത്സരിപ്പു മൽപ്രജ്ഞകൾ!
 സ്വന്ദനങ്ങൾ മുറുകിടുന്നു, നി-
 ഷ്ഠനമാകണൻ ചൈതന്യം!
 അല്ലെങ്കിലെന്തി,നിന്നെൻ ചൈതന്യ-
 മെല്ലാം നിന്നിലലിഞ്ഞല്ലോ!
 പോയല്ലോ നിന്നിലേക്കു മത്സരം
 ചായക്കൂട്ടിലൂടെക്കെയും!
 ശിഷ്യമിന്നെനിക്കുള്ളതി വെറു-
 മസ്ഥിപഞ്ജരം മാത്രമാം!
 ആയതു, മടി വേച്ചുവേ,ച്ചെന്തി-
 താപതിക്കുവാൻ പോകയോ!
 ഏതോ ധൂമികയ്ക്കുള്ളിൽ, വിസ്തൃത-
 ഭൂതലം മറയുന്നിതോ?
 എന്തുമാറ്റ,മിതെന്തിനാകാ,മി-
 തെന്തു?-ഞാൻ മരിക്കുന്നുവോ!
 അദ്ഭുതം!-ഹാ, മരണമേ വരൂ
 സസ്പഹമെതിരേല്ലു ഞാൻ!
 വെല്ല, മത്കആദാഗ്യരത്നമേ!
 വെല്ല, നീയെൻ തിലോത്തമേ!

ലാലസിച്ചിതാ മച്ചിലൊക്കെയും
 ലോലസായാഹ്നദീപ്തികൾ.
 അന്തിമാരുണകാന്തിവിചികൾ
 ചിന്തിയ വാനിലേകയായ്,
 ഉല്ലസദ്യുതി തൂകിനിന്നിതൽ-
 ഹുല്ലതാരക,യെന്തിനോ! ...

ഒന്നു മുന്നോട്ടേക്കാഞ്ഞിതാ വേഗ-
 മന്ദ, നക്കലാകാരൻ!...
 ആ മുഖത്തൊരു ഗാഢചുംബനം
 പ്രേമപൂർവ്വകമേകവേ.
 തീർന്നിതാ രംഗം! - കാലിടറി, യ-

ങ്ങൂർനാവിണ നിലത്തവൻ!
ആ മിഴികളടഞ്ഞു! - കൂരിരൾ
വീണ ഭൂമിയിലൊക്കെയും!

കേവലമൊരു മൃത്യുവല്ലതു
ജീവീതോത്കൃഷ്ടസിദ്ധിയാം!-
അക്കലാപ്രേമദിവ്യശക്തിയാ-
ലർപ്പിതമായ മുക്തിയാം!-
ഉണ്ടൊരവ്യക്തമർമ്മരാംശമ-
ച്ചുണ്ടിലുറുനാണ്ടിപ്പൊഴും!...

”വെല്ല, മത്കലാ-
ഭാഗ്യരത്നമേ!
വെൽക, വെൽകെൻ
തിലോത്തേതമേ!...”

ജനുവരി 1936.

പ്രസാധകർ

സാജിഭക്തം

